

הצעיר ישי גבריאל... שחמת בטלוויזיה... שנועדה להציג לצופים... שראלי הקצר. סרטו של... לרדידות הסרטים של רוב... הובסר שלהם הוקרנו במיסיג'... בו מעוף המערך על העוצמה... הישראלי, עוצמה של סיפור... המציג דמויות אמיות.

גלויות

לומרת-פנתרנית שרהילה שרון על תוכניתה, שהיתה נקודת-האור היחידה של מישי

זמרת שרון השירים נגמרים

דרי ראשה-שנה בטלוויזיה, התוכנית, שהוקלטה בקיבוץ צורעה בהרייהודה, איברה כבר את סוד הקסם הקיבוצי, שאיפין את קורמתיה, תוך מעבר חד לארץ-ישראל-השניה, לקבוצת זמרות ממוסביההר, שתפסו בהצלחה את מקום זמרי הקיבוץ. איוספק שהמהפך העובר על החברה הישראלית הראה אותותיו גם בתוכנית זו, כאשר המסקנה, למישמע השירים, היתה: מכל שרידי העדות הגלויות בישראל, הולכת ונוצרת תרבות ישראלית, אשר שום קו אידאולוגי או עדתי אינו מסוגל לפצלה. יחד עם זאת, יש ירידת-מה ברמת הרפרטואר. נראה כי לשרהילה שרון עומרים להיגמר השירים.

צל"ג

מעגלי-יומרה

למפיקה דנה כוגן, על תוכניתה היומרת נית סיכומים, מעגלים תשמ"ג, שהוקרנה בערב השירורים האחרון של שנת תשמ"ג. תוכנית זו, אשר שימשה תחליף לסיכום הרשתי ראוי לשמו של שנה מקוללת זו, מאפיינת את גישתה של הנהלת-הטלוויזיה הנוכחית להתעלם מכל דבר השנוי במחלוקת ציבורית כלשהי. וכאשר מתחמקים, מתנפחת לה היומרה, שאיפיינה מישדר זה. הרושם של הצופה התמים בתוכנית זו, ששאפה לוסקת את הישגי התרבות הישראלית בשנה שחלפה, הוא שהתרבות הישראלית היא בבחינת מוליד

עולמי בתרבויות למיניהן. המעגלים, שהועלו בדיון, בלוויית הרגמות של יצירות תרבות, עוררו גיחוך. מעגל ברכרת התיאטרון הגיע לשיאו כא שר יהושע סובול בישר לעם. הגיעה עת שיקום דור חדש של מחזאים... מעגל אחד המשמיע היה מעגל הספרות שבו לא יתור המשורר נתן זך על השמעת בשורתו הפוליטית וביקורת חטאי הפוליטיקה הישראלית בשנים האחרונות. מפקחת-החינוך בת-שבע שריף ניסתה למכור לצופים קסטות, שבהן היא קוראת מחרוזיה. כמעגל הקולנוע הישראלי, הפתיעה ד"ר בשם מויכל פרידמן בגיגומים חסרי-מוכ, בעברית מצורפתת, או בצרפתית מעוברתת, שבהם ניסתה להוכיח קשר בלתי-יקיים בין יצירתו הימיתוכנית של אלבר קאמי לקולנוע הישראלי. את מעגל המוסיקה הישראלית הינחה בכישרון ר"ר חנוך רוזן, למרות שלא הקדיש רי זמן כשיחתו לבחינת השאלה: מדוע צומחים בארץ כמעצם טובים למוסיקה, ומלחינים גרוועים. גם בידי המלחיני-הידור נרעם שריף לא עלה להשיב על שאלה זו.

ליצנות דתית

למנהל מחלקת הדת של הטלוויזיה בנימין צביאלי, על הופעתו של הרב הראשי האשכנזי יצחק שפירא, לקראת חצות היום הלפני אחרון של שנת תשמ"ג. הרב-הראשי נשא דרשה מובנת לציבור שאינו צופה בטלוויזיה, תוך שהוא מתעלם מהבעיות האמיתיות, אשר פקרו את החברה הישראלית במהלך השנה החולפת, ובעיות שיעמדו לפני חברה זו במהלך השנה הקרובה. כסמכות דתית עליונה, הוכיח הרב שפירא את אטימותה של הדת לרחש הרחוב. בכלל, כהבאת דבר הרב הראשי, לקראת חצות לילה, כאשר רוב הצופים חולמים במיטותיהם, יש משום ליצנות דתית, שאינה במקומה.

טלוויזיומק

למנהל הטלוויזיה טוביה סער ולמנהל מחלקת התוכניות שלה, צבי (צביקה) שפירא, על מיכלול מישדרי ראשה-שנה, שה ציגו את הצנינות והאטימות של מנהלי מדיום זה לקהל צרכניו, ואת תחושת הכיטחון הנובעת מהעדר ערוץ מתחרה.

את מקום המישדרים המיוחדים לחג, שהובאו בשנים עברו, מילאו על המסך סרטים סינמסקר פיים, שחלק לא-מבוטל מהצופים הספיק לראותם בשנים האחרונות (נמל תעופה והאורינט אכספרט). המישדר המקורי היחיד היה זה של שרהילה שרון. לשיא האטימות הגיעו מתכנני מישדרי ראשה-שנה כמישדר טלוויזיה מצולם של המחזה "תחנת אוטובוס", שהוקרן בערב החג. המישדר סילק מבתיהם את מרבית צופי הטלוויזיה.

הרושם הנוצר, למראה מדיניות הקרנת סרטים חרשים במסך הקטן, וסילוק תוכניות מקוריות בו, מעיד כאלף עדים על המדיניות של סער את שפירא. וכמאמר אחד מאנשי צמרת הטלוויזיה, המנהל האידיאלי של הטלוויזיה הישראלית בימים אלה, עשוי להיות יורד התאחדות בעלי בתי-הקולנוע.

כיפורים שכאלה

למנהל חטיבת החדשות של הטלוויזיה יאיר שטרן, על איכות רמת ריווחי החדשות במהלך ארבעת ימי החג (רביעי עד מוצ"ש). כאשר בלבנון נטבחו מאות חפים מפשע, באיזר רים אשר ננטשו רק כמה ימים קודם לכן בידי כוחות צה"ל, הסתפקה חטיבת החדשות בהבאת קטעי ריווח קצרים מכתבים זרים (כאמצעות הלויין), עוור שכתבי "מכס" חגגו את החג בבתיהם. התחושה, שנוצרה למראה מהדורות

החרם

של שניצר

אווירה של מתח שוררת בחדשים האחרונים בין עורך מעריב שמדואל שניצר ובין עורכי תוכנית-הרדיו מאחרי הכותרות, משה נסטל באופן ומושה מרוץ.

שורשיה של מתיחת זו, בפסילה שפסל שניצר את המאמרים של פרופ' שלמה בך-עמי ופרופ' אסא כשר בעיתונו. המאמרים פורסמו באחד השבועונים.

בשל פסילת המאמרים הוזמן שניצר להופיע במאחרי הכותרות ולהבהיר את עמדותיו. אולם שניצר סירב להגן בתוכנית על עמדותיו.

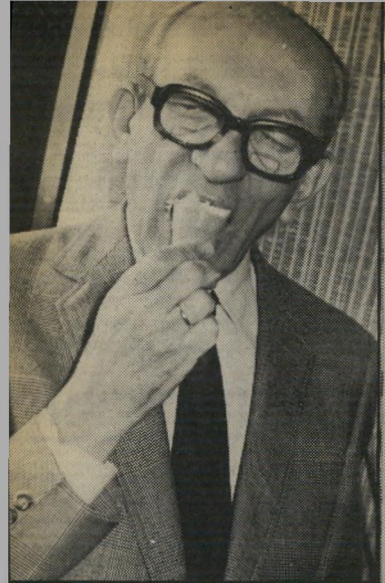
שניצר אף ניסה להפעיל לחצים על עורכי מאחרי הכותרות, בנוסח: אנחנו נאסור על כתבי מעריב להופיע בתוכניתכם! תשובת עורכי מאחרי הכותרות: או נביא את כתבי ידיעות אחרונות! ריכזה את איומו של שניצר. השיא ב"חרם" של שניצר על תוכנית הרדיו היה בשבת האחרונה, כאשר סירב להשתתף בפאנל העורכים שבחרו את עיתונו השנה. שניצר העדיף לבחור בגלי-צה"ל.

החדשות האלה היא, כי בשנים האחרונות שכחו בטלוויזיה את התפקיד העיתונאי.

לקראת יום-הכיפורים הממשמש ובא, אמר אחד מווחרי כתבי "מכס", בעצב: אם ביום הכיפורים הזה תיפרוץ מילחמת-פתע, כפי שפרצה עשר שנים קודם לכן, איני יודע אם צה"ל ייתפס עם המיכנסים למטה, אבל ברור לי שהטלוויזיה תיתפס גם עם התחמונים למטה. חטיבת החדשות הזאת אינה מאורגנת לתיפעול שידורים רכי-היקף. הרב היחיד שיהיה נכוחה לעשות, זה יהיה כמינהגה בשנים האחרונות: רדיו מצולם מהאלוף!

מאחרי הקלעים הכישלון של סער

לסדרת כישלונותיו של מנהל הטלוויזיה, טוביה סער, הצטרף כישלון נוסף, והוא כישלון

עורך שניצר במקום

תגובת עורכי מאחרי הכותרות: שידורו של נרץ מוזים, עורך ידיעות אחרונות בראש רשימת העורכים.

עמוס ארבל אינו נהנה מיוקרה רבה. הראייה: כל כתב בטלוויזיה החפץ להכין כתבה בנושאי תרבות ואמנות עושה זאת, תוך התעלמות ממעמדו של ארבל ככתב האחראי לענייני תרבות ואמנות.

בשבוע שעבר הסתבך ארבל בעקבות כתבתו על המחזה מרד הימאים, ששודרה בחשבוע יומן אירועים, בשל השימוש שעשה בקטעי סרטו של הבימאי יהודה "ג'ארד" נאמן, יא ברעכען, העוסק במרד-הימאים.

שיא זילולום של הכתבים בארבל היה, כאשר פירסם ג'אר נאמן מיכתב למערכת בהארץ, שבו קבל על הגניבה הטלוויזיונית, שארבל גנב מסרטו. אחד הכתבים הציע להציג את ארבל בראש הרסק לפלגיאטים (גניבות ספרותיות).

ארבל התעלם מהתגוים המחייבים של מיסמך נקדי, המורה לכתבי טלוויזיה לציין בגוף הכתבה שימוש בקטעי ארכיון, ומקורותיו — בין

כתבת-רבות ארבל גניבה ספרותית!

השאר תצלומי העולם הזה. לא ברור אם מעשהו של ארבל ייבדק.

טבח וצביעות

במלאת שנה לטבח הפלסטינים במחנות צברה ושאלילא, מן הראוי להזכיר את אחד הפרקים האפלים של הטלוויזיה הישראלית, נכון לעכשיו. טלוויזיה זו, שכמעט בכל מהדורת מבט שלה מוזכר ריכוז חופש הפרט בבריית-המועצות, הומינה לפני כשנתיים חצי סרט תיעודי אצל הבימאי אמנון רובינשטיין (לא המישפטן והח"כ), על טבח הארמנים בידי התורכים בימי מילחמת העולם-הראשונה.

לחצים המופעלים בידי מישדר-החוק התורכי על מישדר-החוק הישראלי, הממשיך בלחצים על הטלוויזיה הישראלית, הביאו להקפאת הקרנתו של סרט זה, מתוך "מניעים מדיניים". בעשרת ימית-שונה בין "כסה" לעושר" מן הראוי שמנכ"ל רשות השידור יוסף לפיד, המזכיר את השואה ככל הודמנות, יחזור ויהרהר באותו סרט על טבח הארמנים, ויאשר את הקרנתו, ולו ככפרה על טבח צברה ושאלילא.

פלניאט

כתב הטלוויזיה לענייני תרבות ואמנות

המנצח האמיתי: לפיד

האווירה השוררת במסדרונות בניין הטלוויזיה, מאז הישמע דבר התפטרותו של מנצח בגין היא, שהמרוויח היחיד מן ההתפטרות עשוי להיות מנכ"ל רשות-השידור, יוסף לפיד. שהשיא את עצמו במהלך השנים האחרונות על, "צטרף" של מנצח בגין, והשיא היה כאשר מזכירו האישי של בגין, יחיאל קדישאי, אמר לכתב הטלוויזיה מנצחה ר"ז: "מדוע אינכם שותפים ויוצרים מצב שבו נוכל לסלק את לפיד?" בזמנו של לפיד אמנם איברה הטלוויזיה את מרבית כתריה, אך המשיכה, למרות הכל, לעמוד כעצם בגרון השילטון, וזאת מעצם מהותה. עוור כמה חודשים התעדרו אנשי של בגין למנות לתפקיד רשות-השידור אחד משלהם, במטרה להפוך את הטלוויזיה לטלוויזיה של השילטון. היה מוסכם על הכל, שלפיד יסיים קרנציה וישוב למעריב.

אולם התפטרות מנצח בגין, עליית כוחו של השר דודי לוי (הכפלת כוחו כמרכו הגבחר הבא של חרות) והטיפול הניתן שהטלוויזיה טיפלה ביצחק שמיר — יצרו מצב חדש לגבי עתידו של לפיד כמנכ"ל רשות-השידור.

סיכוייו של לפיד להיבחר לקדנציה נוספת כמנכ"ל, גברו. גברה גם אפשרות השפעתו בהמצות לבחירת חברי המליאה החדשה הוועד המנהל של הרשות.